

Z. Br.

Nowy status Muzeum Morskiego w Gdańsku

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 18/2, 431

1973

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.



stawa, dająca przegląd książek morskich od czasów najdawniejszych do roku 1972. Wystawę zorganizował Zarząd Okręgu Gdańskiego Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, Biblioteka Gdańska PAN, Wydawnictwo Morskie i Muzeum Historyczne Miasta Gdańska.

Wystawa trwała do 17 grudnia 1972 r. W okresie od 17 marca do 8 kwietnia 1973 r. ta sama wystawa czynna była w Warszawie (w Pałacu Rzeczypospolitej), zorganizowana tam przy współudziale Ministerstwa Żeglugi, Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Biblioteki Narodowej.

Z. Br.

NOWY STATUS MUZEUM MORSKIEGO W GDAŃSKU

7 października 1972 r. obyło się w Gdańsku uroczyste wręczenie aktu nadającego tutejszemu muzeum morskemu status Centralnego Muzeum Morskiego.

Z. Br.

OD FONOGRAFU DO AUTOMATU MYZYCZNEGO NOWY DZIAŁ EKSPOZYCJI W MUZEUM TECHNIKI W WARSZAWIE

Przed kilku laty w warszawskim Muzeum Techniki rozpoczęto gromadzenie zabytkowych urządzeń do mechanicznego zapisu i odtwarzania dźwięków, w wyniku czego powstała kolekcja, nosząca cechy reprezentatywne dla rozwoju tej dziedziny rozwiązań technicznych.

Kolekcja ta obejmuje obecnie blisko pięćdziesiąt obiektów, w jej skład wchodzi zarówno fonografy (pierwsze historycznie urządzenia do mechanicznego zapisu i odtwarzania dźwięków) jak i liczne typy gramofonów, a ponadto patefony, dyktafony oraz automaty muzyczne, nazywane popularnie szafami grającymi. Pokazna grupa obiektów, zwłaszcza spośród gramofonów, związana jest z naszym krajem i to nie tylko jako miejscem użytkowania, lecz także produkcji, ściślejszemu montażu z całkowicie lub częściowo importowanych części. Obiekty te znalazły się w kolekcji nieprzypadkowo, ale w wyniku specjalnych poszukiwań, zgodnych z zasadą gromadzenia w zbiorach Muzeum Techniki przede wszystkim dokumentów i zabytków, związanych z rozwojem techniki w Polsce.

W uformowanej kolekcji znajduje się parę obiektów o dużej wartości historycznej, jak np. aparat o nazwie *graphophone* (z końca XIX w.), który stanowi dokument określonego etapu rozwoju urządzeń do mechanicznego zapisu i odtwarzania dźwięku, a równocześnie ilustruje zjawisko rywalizacji w świecie wynalazców i ich finansowych mocodawców. *Graphophone* był bowiem dziełem współpracowników Bell Telephone Co, którzy chcieli stworzyć urządzenie konkurencyjne dla fonografu Edisona, nawiasem mówiąc oparte na tej samej zasadzie działania, a różniące się jedynie szczegółami konstrukcji oraz sposobem wykonywania i odtwarzania nagrań.

Ekspozycja *Od fonografu do automatu muzycznego*, w której zaprezentowano część opisaną wyżej kolekcji, została zorganizowana jako stały dział w Muzeum Techniki.

Jak wynika z tytułu, ekspozycja ta ma obrazować rozwój urządzeń do mechanicznego zapisu i odtwarzania dźwięków. Szczerpłość miejsca, przy równoczesnym dążeniu do nieprzeładowania sali, pozwoliły na wystawienie jedynie najbardziej charakterystycznych dla tego rozwoju obiektów, począwszy od fonografu z przełomu XIX i XX w. W celu nadania ekspozycji większej reprezentatywności eksponaty pochodzące ze zbiorów muzealnych zostały uzupełnione dwoma gramofonami wypożyczonymi z kolekcji prywatnej mgra Jana P. Pruszyńskiego.